

Kuna Ágnes értekezése bemutatja és összegzi a nyelvészeti kutatások helyét az egészségügyi kommunikáció vizsgálatában. Az orvos-beteg kommunikációt változatos elméleti és módszertani arzenált felvonultatva elemzi, elsősorban az orvos és beteg közti kapcsolatépítésre és tudásmegosztásra fókuszálva. Hangsúlyt helyez a multi-modális kommunikáció fontosságára, kiemelve a verbális és nem-verbális elemek együttes szerepét az orvos-beteg interakciókban. Ugyanakkor a közös tudás és reflexió fontosságát is hangsúlyozza, elemezve a közös alap kialakításának módozatait és a metapragmatikai tudatosság szerepét a hatékony orvos-beteg kommunikációban. Az értekezés több szempontból is új eredményekkel gazdagítja a hazai orvos-beteg kommunikáció kutatását. A funkcionális pragmatika alkalmazása az orvos-beteg interakciók elemzésére úttörő jellegű. Az empirikus elemzés rávilágít arra, hogyan működnek a diskurzusszabályozó tényezők a konzultációk során, és hogyan járulnak hozzá a hatékony kapcsolatépítéshez és tudásmegosztáshoz. Az attitűdvizsgálat eredményei segítenek megérteni, hogyan látják a betegek és az orvosok a különböző kommunikációs stratégiákat. A multimodális elemzés során felhasznált videóanyagok elemzése fontos információkat szolgáltat a nonverbális kommunikáció és a pragmatikai tényezők kapcsolatáról. Az értekezés fontos és érdekes adalékokkal szolgál a spontán illetve tervezett orvos-beteg interakciók közötti különbségek vizsgálatához is.

Kritikaként fogalmazódott meg, hogy az elemzett korpusz mérete és összetétele, valamint az attitűdvizsgálatokban a résztvevők száma viszonylag korlátozott, ami jelentősen csökkenti az empirikus eredmények általánosíthatóságát. A fókuszcsoporthoz tartozó vizsgálatnál megkérdőjelezheti az eredmények validitását, hogy az orvos- és beteg-centrikus kommunikációs stílust bemutató videókban színészek játsszák el az orvos és beteg szerepét. A szerző nem vitatja meg, és nem emeli ki az eredmények jelentőségét, és többnyire nem helyezi el őket a nemzetközi szakirodalom kontextusában. A szociolingvisztikai aspektust illetően hiányolható a korosztály, mint lehetséges tényező bemutatása, a két kapcsolatépítési mód értelmezésében pedig a skalaritás nem világos, hogy hogyan érvényesül.